

Et wor nüngsehnhundertdreienveezig, dä Kreeg wor jetz vier Johr dran. Vürher hät mer immer nor vun Erfolge un vun Seege un Landeroberung gehoot, un jetz met Stalingrad, dat wor ärg. Üüre Vatter hollte der Globus erus un zeig mir mem Duume avgedeck Deutschland un säht: “Gägen alles andere kämfe mir, un jetz ha' mer verlore. Der Kreeg es vörbei.” Die Euphorie, un wat mer en der Schull all nit metgekräg hatte, för 'wann ha' mer denn dä Endseeg erreich?', dat wor vörbei.

Hummelsheim, Hans (79): *Vörbei*

ʔət vɔɐ̯ ˈnʏŋsɛnhʊndɐtˌdrɛiənˌvɛːzɪç dɛ kʁeːŋ vɔːɐ̯ jɛtʃ fɪɐ̯ jɔ dʁan ˈfʏr̥hɛɛt mɛ ʔɪmɛ nuɐ̯ fɔn
fɔnfːʊn ɛˈfɔljə ʊn fɔn fɔn ziːjən ʊnt ˈland ɛɐ̯ʔoːbɛʊŋ jɛhʊɐ̯t hʊnt jɛtʃː mit ʃtaːlɪnˌkʁaːtːat vɔːɐ̯
dat vɔɐ̯ ʔɛbɛŋ ʔɔlə fate hɔltɛ dɛ ˈgloːbʊz ʔɛʊs hʊnː tʃɛɪf̥ mɪɐ̯ mem dʊmɛ ˈʔafjɛdɛk ˈdɔʏtʃlant
ʔʊn zɛːt jɛn ʔalɛs ʔandɛbɛ kɛmfɛ mɪɐ̯ ʔʊn ɛ jɪtʃ ha mɛ fɛlɔːbɛ dɛɐ̯ kʁiːf̥ɪs foˈbʁaɪ di
ʔɔʏfoˈʁiː ʔt vat mɛ ʔɛn dɛ ʃʊl ʔal nit ˈmɛtjɛkʁɛːf̥ɪːatɛ ʔəː føː van ha mɛ dɛn dɛ ʔɛnˈtsiːf̥
ʔɛˈbʁaɪf̥ dat vɔː fɛˈbɛɪ